

OKNO V SVET

ITALIJANSKA VLADNA KRIZNA še ni končana. Državni vladar De Nicola je poveril sestavo nove vlade staremu politiku Nitti-ju, ki vodi že več dni pogajanja z različnimi strankami. Kaže, da bo nova vlada v kratkem sestavljena.

Nitti ni uspel in nalogo so poverili staremu Orlandu, ki jo je tudi odložil. Sedaj se trudi De Gasperi, da bi sestavil novo koalicijsko vlado. Največje težavo dela Nenni-jeva socialistična skupčina.

KRALJ MIHAEL ODLIKOVAN. Vlada ZDA je podelila romunskemu kralju Mihaelu visoko odlikovanje radi njegovih uslug, ki jih je izkazal združenim narodom v borbi zoper Hitlerjevo Nemčijo.

NOV ROMAN SIGRID UNDSSET. Slavna norveška pisateljica Sigrid Undset, kovertitinja, ki je prejela 1. 1928. Nobelovo nagrado (znana med Slovenci zlasti po svojem romanu »Kristina Lavransova hči«) je napovedala, da bo v kratkem izšel nov roman z naslovom »Zgodba sv. Katarine Sienske«.

LATINICA NA JAPONSKEM. General Mac Arthur je ukazal, da se s prihodnjim šolskim letom uvede v šole obvezen poduk latinskega pravopisa (romaji). Prosvetni minister Tanaka bo baje predložil ustavodajni skupščini zakonski načrt, po katerem bo postal pravopis romaji obvezen in se bo vpeljal poleg starega pravopisa celo v vladne uradne listine.

ACHESON Odstopil. Ameriški državni podtajnik Dean Acheson je podal ostavko, ki jo je Truman sprejel. Acheson ni odstopil iz političnih razlogov, temveč iz prav banalnih gospodarskih razlogov: s plačo državnega podtajnika namreč ni mogel dostojno živeti. Zdaj bo spet odprl svojo odvetniško pisarno, ki baje več »nese«. Res, čudna ta Amerika: najbolj bogata dežela na svetu, ki pa svojih najvišjih uradnikov ne more dovolj plačevati, da bi lahko pošteno živeli.

PREBIVALSTVO ZDA je naraslo na 142 milijonov: v zadnjih sedmih letih je bilo 11 milijonov prirastka. Katoličanov je okrog 25 milijonov in predstavljajo najmočnejšo versko skupino. Protestanti so razbiti na več kakor 300 ločin, od katerih nobena ne doseže števila katoličanov.

ANGLESKI DOLG V EGIPTU. Velika Britanija si je nabrala med vojno v Egiptu kakih 450 milijonov funtov dolga. Dolg je nastal največ pri obrambi Egipta in Srednjega Vzhoda. Velika Britanija se dolga otepa, egiptovska vlada pa, ki se nahaja v težkih finančnih skripeh, zahteva poravnavo. Padla je misel, naj bi VB poravnala vsaj del dolga s tem, da bi Egiptu odstopila svoje suške delnice, ki znašajo kakih 44 milijonov funtov. VB ni prav nič

navdušena za ta načrt, saj bi s tem izgubila očitno besedo pri Sueskem prekopu.

KATOLICANI V INDOEZIJSKEM PARLAMENTU. V mesta Macasar na otoku Celebes se je sestel 14. aprila t. l. nov parlament Vzhodne Indonezije. Od 70 poslancev je sedem katoličanov: med njimi so trije misijonarji iz Družbe božje besede.

PRELOM MED SOCIALISTI IN KOMUNISTI. Voditelji socialno demokratske stranke na Japonskem so izjavili, da so prelomili vsako zvezo, uradno ali zasebno, s komunisti, ki jih smatrajo za javne sovražnike, ker stremijo po politič-

nem in socialnem prevratu na Japonskem.

KOMUNISTIČNI VODJA OBSOJEN. Glavni tajnik grške komunistične partije Nikos Zahariades je bil obsojen v odsotnosti na tri leta ječe, na denarno globo in na izgubo državljanских pravic, ker je v svojem komunističnem glasilu obdolžil ministra za javno varnost, da je organiziral umor znanega komunističnega voditelja Zevgosa.

SUMMER WELLES IN TOGLIATTI. Bivši ameriški državni podtajnik Summer Welles je v nekem govoru po radiu obdolžil italijanskega komun. voditelja Togliattija, da dobiva denarno podporo iz Moskve. Togliatti je poslal Wellesa brzozjavko, v kateri ga poziva, naj dokaže svoje trditve, drugače ga bodo vsi pošteni imeli za lažnika in obrekovalca.

PLAČE

V nedeljo 11. maja ob 10. uri so blagoslovili v Plačah pri Sv. Križu novo kapelo lurske Matere božje. Blagoslovil jo je msgr. dr. M. Toroš, ki je nato pel pontifikalno sv. mašo. Popoldne ob štirih je imenovan gospod blagoslovil novi kip Matere božje v župni cerkvi, odkoder so ga prenesli v novo kapelo v slovesni procesiji. Vsaka izmed svetokriških vasi je postavila Mariji na poti, koder je šla procesija, svoj slavolok s primernim napisom in tako pokazala svojo vdanost in zaupanje do nebeske Matere.

Pri procesiji in pred novo kapelo so domači in tuji pevski zbori vneto prepevali Marijine pesmi.

Množici od 5 do 6 tisoč vernikov je govoril F. Anton, gvardijan kapucinskega samostana. Govoril je o tem, kako vsi narodi tekmujejo v češčenju Matere božje in kako med njimi prednjačijo vzhodni Slovani. To češčenje nas navdaja z upanjem, da bodo naši bratje po krvi kmalu z nami popolnoma zedinjeni tudi po katoliški veri, kakor se glasi napoved iz Fatime, ki pravi, da se bo Rusija spreobrnila.

SOLKAN

V nedeljo 18. V. ponoči so trije zakrinkani in oboroženi moški vdrli v Frankovo hišo v Solkanu in zahtevali od gospodinje, naj jim takoj izroči 200.000 L. Grozili so, da jo sicer umorijo. — Gospa jim je izročila 2000 L, ker menda več ni imela pri rokah, in roparji so nevoljni izginili. Na dvorišču so spustili še en strel iz pištole, da družino še bolj prestrašijo.

Zločinci so spoznali in vaška policija jih je že v isti noči aretirala. Bili so: Marij Srebrnič, 17 leten, Silvin Lašček, 18 leten, in Avgust Jug, ki ima 19 let. Na policijski postaji so vse priznali in tudi izpovedali, kje imajo skrito orožje. Policija je orožje našla in ga zaplenila.

Ce bi Frankova nevesta ne bila spoznala zločincev, bi danes ves Solkan govoril, da so »četniki« napadli in oropali Frankovo družino, kajti trije mladi zločinci so se predstavili kot taki.

DOMAČE NOVICE

GORICA

Goriška dekliška Marijina družba priredi za svoje prijatelje in ljubitelje lepe pesmi v nedeljo 1. VI. ob 5. uri v zavodu Notre Dame v Gorici pevski večer. Na sporedu so otroške in dekliške pesmi, nekaj samospelov in rajanje. Na začetku bo kratko predavanje: Slovensko dekle in pesem.

VOLČE

Dne 20. maja letos je volčanska fara praznovala 25letnico službovanja svojega župnika č. g. Alojzija Kodermača. Za to priliko so Marijine družbenice s sodelovanjem drugih faranov pripravile lepo slavnost. Farna cerkev je bila prijetno okrašena. Na predvečer in na praznik jutraj so zvonovi oznanjali vsem faranom praznovanje in obenem vabili vernike, da se s hvaležno molitvijo spomnijo svojega župnika in njegovega dolgega in nesebičnega dela. Veliko je v 25 letih g. župnik napravil z res požrtvovalno ljubeznijo za svoje ovčice; predvsem za duhovni napredek, a tudi na materialno delo ni pozabil. Bela mengorska cerkviča bi vedela pač veliko povedati o njegovi gorečnosti in prizadevanju. Za svojo faro je bil g. župnik vedno na delu, nikoli ni počival. Se zdaj ga ne oplaši ne daljša pot ne slabo vreme, da ne bi hodil poučevat krščanskega nauka na daljne Rute. Prav tako rad žrtvuje ves prosti čas za svojo čredo, zlasti za mladino in za Marijino družbo. Ko se zahvaljujemo Bogu za mnogotere milosti, ki nam jih je dajal toliko let po rokah našega gospoda župnika, pošljimo obenem goreče prošnje k nebu, da bi nam Gospod Bog še dolgo ohranil našega neumornega gospoda župnika, da bi tudi v novih razmerah, ki jim gremo naproti, veliko napravil za naše duše in božjo slavo.

Hlapec Ferjan

»Nikar vedno ne jokajte,« je tolažil gospodar z mirnim glasom, »mati je gori pri ljubem Bogu in je stokrat bolj zanj kot tu spodaj na trnjevi zemlji; šla je le naprej, da nam pripravi vsem kak prostorček.«

Usedel se je k mizi in tudi Ferjanu namignil, naj prisede. Ko je bil gledal nekaj časa tiho predse, je začel Bregar znova govoriti.

»Tako lepo je umrla Marijana,« je dejal, »Stanko je bil zmeraj pri njej in jo je dobesedno za roko odpeljal v večnost. Zgubili smo pač mnogo, prav veliko smo zgubili; bila nam je vsem mati — tudi meni. Prav za vse je skrbel, za vse, na duši in telesu. Skoraj štirideset let sva bila skupaj in niti enkrat si nisva prišla navzkriž in niti ene žal besede ni bilo med nama. Tako dobre duše pač ni več na svetu, kot je bila Marijana. Pogrešali jo bomo povsod, na vsakem prostoru v hiši bomo čutili, da je ni več. Toda on, ki nam jo je vzel, je naš gospod Bog in zato ne smemo tožiti. Ljubi Bog nam je naklonil mnogo dobrega. Predzadnje poletje nam je napravil veliko veselje s Stankotovo novo mašo, ki jo je Marijana še mogla dočakati, in zdaj nam je vzel

ljubo mater. Vse pride od Boga — njegovo ime bodi češčenol... Sedaj si hočemo še prav posebno prizadevati, da pridemo kdaj gotovo k materi in tedaj bomo zopet z njo praznovali veliko slavo, še mnogo lepše, kot je bila nova maša, in to ne bo potem nikdar minilo. Tu ne pride več na veselje nobena žalost ne smrt.«

Medtem ko je gospodar tako govoril, je sedel čisto mirno pri mizi; obraz krepkega moža ni razodeval nobenega vznemirjenja, z nobeno mišico in potezo na obličju ni trenil, temveč se je držal skoraj dobre volje; toda njegov glas je zvenel mehko in med vsem govorom so mu polzele neprestano solze po bledeh licih.

Tudi Ferjanu so prihajale vedno znova solze v oči. Pripovedoval je sedaj o zlih slutnjah, da pisma od Bregarja ni prejel in da se mu je Marijana zadnje noč javila. Sele pozno se je dal pogovoriti, da je šel počivati, pa tudi to noč ni mogel spati.

V terek je bila Marijana položena k večnemu počitku. Tako lepega pogreba še niso videli v Tihem dolu. Kakoga izrednega zunanega sijaja pač ni bilo, toda prišla je naravnost ogromna množica ljudstva od blizu in daleč in vsem sta se brala z obrazov žalost in sočutje. Vsi se-

danj in bivši Bregarjevi posli, pa tudi silna truma ubogih ljudi se je gnetla okrog odprtega groba. Vsi so glasno jokali z otroki vred, ko so spustili rakev v jamo. Tako glasno in tako očividno iskreno molitve še ni bilo zlepa slišati v Tihem dolu.

Vsa občina je stala globoko ganjena in žalostna ob grobu. Tudi pri črnih mašah zadušnicah je bila cerkev polna ljudi.

»Danes se je videlo, kaj je dobra in vzorna gospodinja,« je rekel po cerkvenem opravilu neki vaščan.

»Da,« je pripomnil drugi; »toda z Marijano ni pokopana samo dobra hišna gospodinja, ampak tudi mati vse občine. Saj je prav dobesedno vsa vas jokala za njo.«

Ko je šel po pogrebščini Ferjan sam popoldne navzdol k Dolinarjevim, ga je srečala na pol poti Hudo-vernikova Milka. Deklica je začela bridko jokati in ni prišla dolgo do besede. Nato je rekla na svoj preprosti način: »Ferjan, tako dobra in zvesta, kot je bila Bregarjeva mati, bi bila tudi jaz kdaj rada, če mi da ljubi Bog to milost.«

»Glej, da mi ostane zdrava in ne umrješ, Milka,« je rekel Ferjan z iskrenim pogledom, »tako se vedno bojim zate.«

Nato sta se naglo ločila in šla vsak svojo pot.

(Nadaljevanje)

Tzšel je „Pastirček“

Marija Pasquinelli

Po posredovanju državnega predsednika De Nicola je vrhovni poveljnik zavezniskih sil general Leo spremljal smrtno kazen, ki je bila določena za morilko ameriškega generala De Wintona, v dosmrtno ječo.

Marija bo premišljevala svoj zločin in ameriško uzmišljenje najbrž na Tržaškem svobodnem ozemlju.

Morilec doktorja Protulipea

b. moral priti te dni pred sodišče v Trstu, pa je bil izročen jugoslovanskim oblastem.

Gotovo ne bo tam tako strogo sojen, kot je bil marsikdo, ki si ni nikdar omejeval rok z nedolžno cleveško krvjo.

Kriterij, po katerem zavezniki izročajo FLRJ zločince in »zločince«, se nam zdi skrivnosten. Zločince najbrž v njih dobro, »zločince« pa v njih veliko nesrečo.

Gre pač za človeško pravico, ki ima zadnje besede in mnogokdaj niti ne predzadnje!

Običajen pomladanski pregled bikov

Vsi lastniki bikov, tudi že potrjenih v prejšnjih pregledih, nad deset mesecev starosti, morajo predložiti prošnjo na navadnem papirju naslovljeno na Okrožno komisijo za potrditev bikov pri Okrožnem kmetijskem nadzorništvu v Gorici, ulica Duca d'Aosta 55, tekom 5. junija 1947.

Darovi

Zavedni Števerjanci 200; iz Koročeva 300; iz Temnice na Krašcu 100; v zadostilni spomin na pok. župnika Zavadlava zaradi ponovnih klevet proti njemu hvaležni faranogorenopoljske župnije 1100.
Bog povrni!

KJE SO SLOVENSKI MISIJONARJI?

Zanimiva skupnost, kjer je med osmimi ljudmi sedem različnih narodnosti! Lep primer nadnarodnosti katoliške Cerkve (ki pa s tem svojih posameznih narodov nikakor ne omalovažuje ali ubija, za kar je ravno misijonstvo dokaz, ker prinaša narodom Cerkev, pušča in še dviga pa jim narodnost; tudi Slovincem so misijonarji prinesli Cerkev in katoliško vero, niso pa nam ubili narodnosti, ampak jo še celo neizmerno dvignili in utrdili, n. pr. Ciril in Metod!)

Žal o slovenskih uršulinkah v misijonih po vojni nimamo nikakih poročil, a upamo da nas kmalu presenetijo s pismom.

Blíže kot Zадnja Indija nam je Prednja Indija tudi v misijonem pogledu. Tam namreč najdemo vsem Slovincem že dobro znani bengalski misijon, ki so ga pred kakimi 15 leti začeli prevzemati od belgijskih jezuitov jugoslovanski jezuiti, predvsem Slovenci, ki so zdaj ostali skoraj edini delavci na tem prelepem misijonem področju, ki morda kmalu postane popolnoma samostojna slovenska misijonska pokrajina, katere sadovi bodo odvisni samo od žrtev Slovincem. Naš kos bengalskega misijona leži južno od Kalkute v področju Gangesove delte. Odkar so naši misijonarji in misijonarke tam, so se krasno razvile sledeče misijonske postaje: Bošontij, Morapaj, Raghapur in Khari. Delo je povsod širokopotezno: zunanja organizacija modernega misijonskega aparata in iz njega izvirajoče poglabljanje notranje akcije: prepajanje poganske in mohamedanske mase s katoliškimi načeli, spreobrnjanje novih tisočev duš in utrjevanje starih katoličanov.

Gradijo cerkve (n. pr. Male Cvetke v Bošontiju), številne kapelice po misijonških področjih, misijonske hiše, bolnišnice, dispanzerje, zadrage, poslopja za vzgojo katehistov, n. pr. Vianejev dom v Bošontiju, dalje katehumentarje, materine šole itd. Ustanavljajo organizacije v smislu Katoliške akcije in prosvetnih društev, Marijine kongregacije, socialna in karitativna društva. Organizirajo duhovne vaje, kongrese in razne ljudske pobožnosti kot pri nas. Predvsem pa

učijo, učijo: skoro v vsaki vasici je malo svetišče, kjer katehist zbira tiste, ki so po dolgi, tudi triletni pripravljalni dobi tako zvanega katehumenata res temeljito poučeni in utrjeni v krščanskem življenju. Naši misijonarji večinoma delujejo med nižjimi, precej zaturnimi sloji indijskega prebivalstva. Zato morajo res poslati vsem vse. Dva misijonarja duhovnika sta v delu že obnemogla: Anton Vizjak in Janez Mesarič; zapustila sta to težko misijonsko polje, ker iz različnih razlogov nista mogla več prenašati »težke dneve«. Od hrvatskih duhovnikov je danes prav za prav samo še eden: p. Gabrič, kajti p. Jožko Vizjak, roditelj brat in sobrat p. Antona Vizjaka, ki je še tam ostal, je prav za prav Slovenec, ker je sin slovenskih staršev, a rojen in vzgojen v Zagrebu in se čuti bolj Hrvat kot Slovenec. Od bratov je Hrvat hr. Mijo Smid, dočim imajo med misijonarkami različnih redovnih družb, ki delujejo na področju našega bengalskega misijona, več Hrvatice kot Slovenke. Slovenske misijonske moči so torej tam tele: najbolj znan je p. Stanko Paderžaj, dekan v Raghapurju, Ljubljanečan po rojstvu. Blizu Vrhnike nekje je doma p. Viktor Sedej, ki uspešno župnikuje v Morapaju. Selca nad Skofjo Loko so rojstni kraj p. Alojzija Demšarja, Zabučca na Koroškem pa dom p. Janeza Ehrliča, nečaka očeta slovenskega misijonskega dela prof. Ehrliča. Zadaja dva sta delovala nekaj časa na misijonu v Morapaju ozroma v Bošontiju in Khariju; kje točno je danes njun delokrog, ne vemo. V Bengaliji ali nje neposredni bližini pa delujejo tudi številni slovenski jezuitski misijonški bratje, ki vsi zavzemajo važna mesta pri gospodarskem vodstvu posameznih misijonških postojank. Pri čemer pridejo pogostno v stik s prebivalstvom, med katerim jim tako neprestano nudi prilika da z besedo iz zgle dom oznanjajo Kristusa.

(Nadaljevanje)

Odgovorni urednik

Dr. BONAVENTURA MAHNIČ

Tisk. G. Iucehi - Gorica

Tiskano z dovoljenjem A. I. S.